

Duy

– Ozan EFE · 19 Mayıs 2011

duy oynaşır kırmızı suda
sudan içen kırlangıç sürüsü
sürüsünü güden çoban
çoban oğlu çobanı duy

duy yılların ötesinde çığlık
çığlığından kocaman taşır
taşırdağın umuda türkü
türküsünü bir daha duy

duyur dağlara taşlara öze
özelinden güzeline
güzeline katlanır deli gönül
gönüllerde feryadı duy

duymayan kalmasın
kalmasın anası ağlayana göz yaşı
yaşında kurulmuş saltanatı
saltanatında salınanı duy

duydukça dağlasın yürek
yürek dolusu sevme zamanı
zamanı hiçe sayanla
sayanları soyanları duy

duyguların körelmesin hiç
hiçliğe uçurduğun kuş
kuşun mavisini göğünü çalmış
çalmış kılıcını anadolu yiğidini duy

170511ankaragülcezincirleme